

Saņem Svēto Garu

Elders Deivids A. Bednārs
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

Šie trīs vārdi — „Saņem Svēto Garu” — nav pasīvs paziņojums, drīzāk tā ir priesterības pavēle — pilnvarots mudinājums rīkoties, nevis lai ar mums rīkotos.

Mans vēstījums koncentrējas uz to, cik svarīgi ir censties mūsu ikdienas dzīvē tiešām saņemt Svēto Garu. Es lūdzu pēc Tā Kunga Gara un aicinu Viņu apmācīt un iedvesmot katru no mums.

Svētā Gara dāvana

1839. gada decembrī Vašingtonā, prasot kompensāciju par Misūri svētajiem nodarītajām netaisnībām, Džozefs Smits un Elijas Higbijs rakstīja Hairamam Smitam: „Piedaloties intervijā ar [Savienoto Valstu] prezidentu, viņš iztaujāja mūs, ar ko mūsu reliģija atšķiras no citām mūsdienu reliģijām. Brālis Džozefs teica, ka mēs atšķiramies ar kristīšanas veidu un Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu. Mēs uzskatām, ka visas citas atšķirības ir ietvertas Svētā Gara dāvanā” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 97. lpp.).

Svētais Gars ir trešais Dievības loceklis; Viņš ir gars un sniedz liecību par visu patiesību. Rakstos uz Svēto Garu ir atsauksmes kā uz mierinātāju (skat. Jāņa 14:16–27; Moronija 8:26), skolotāju (skat. Jāņa 14:26; M&D 50:14) un atklājēju (skat. 2. Nefīja 32:5). Atklāsmes no Tēva un Dēla tiek nodotas caur Svēto Garu. Viņš ir Tēva un Dēla vēstnesis un liecinieks.

Svētais Gars parādās vīriešiem un sievietēm uz Zemes gan kā spēks, gan kā Svētā Gara dāvana. Spēks var nākt pār cilvēku pirms kristīšanās; tā ir pārliecinoša liecība, ka Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Caur Svētā Gara spēku patiesi interesenti var gūt pārliecību par Glābēja evaņģēlija un Mormona Grāmatas patiesumu, par Atjaunošanas realitāti un par Džozefa Smita pravietisko aicinājumu.

Svētā Gara dāvana tiek piešķirta vienīgi pēc pareizas un pilnvarotas kristīšanas, kad ar roku uzlikšanu to piešķir tie, kuri tur Melhisedeka priesterību. Tas Kungs paziņoja:

„Jā, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti, ikviens no jums savu grēku piedošanai; jā, topiet kristīti tieši ar ūdeni, un tad nāks kristīšana ar uguni un ar Svēto Garu. ...

Un tos, kam ir ticība, jūs konfirmēsiet Manā baznīcā ar roku uzlikšanu, un Es dāvāšu tiem Svētā Gara dāvanu” (M&D 33:11, 15).

Apustulis Pāvils izskaidroja to efeziešiem, kad viņš vaicāja:

„Vai jūs dabūjāt Svēto Garu, kad jūs kļuvāt ticīgi?” Tie viņam atbildēja: „Mēs pat neesam dzirdējuši, ka Svētais Gars ir.”

Viņš jautāja: „Ar kādu kristību jūs esat kristīti?” Tie atbildēja: „Ar Jāņa kristību.”

Bet Pāvils sacīja: „Jānis kristīja ar grēku nožēlas kristību, ļaudīm sacīdams, lai tie tic tam, kas nāksot pēc viņa, tas ir, Jēzum.”

To dzirdējuši, viņi tika kristīti Kunga Jēzus Vārdā.

Kad Pāvils uzlika tiem rokas, Svētais Gars nāca pār tiem: tie runāja mēlēs un pravietoja” (Ap. d. 19:2–6).

Kristīšana ar iegremdēšanu ir evaņģēlija ievada priekšraksts, un, lai tā būtu pilnīga, pēc tās jāseko kristīšanai ar Garu (skat. Bible Dictionary, “Baptism”). Pravietis Džozefs Smits paskaidroja, ka „kristīšanās ir svēts priekšraksts, kas sagatavo Svētā Gara saņemšanai; tas ir kanāls un atslēgas, ar ko tiks dots Svētais Gars. Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu nevar saņemt ne ar viena cita principa starpniecību, kā vien ar taisnīguma principu” (*Teachings: Joseph Smith*, 95.–96. lpp.).

Jauna Baznīcas locekļa konfirmēšanas un Svētā Gara dāvanas piešķiršanas priekšraksts ir gan vienkāršs, gan pilnīgs. Cienīgi Melhisedeka priesterības nesēji uzliek savas rokas uz cilvēka galvas un nosauc viņu vārdā. Tad ar svētās priesterības pilnvarām un Glābēja Vārdā cilvēks tiek konfirmēts par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli un tiek izteikta šī svarīgā frāze: „Saņem Svēto Garu.”

Šī priekšraksta vienkāršuma dēļ mēs varam neievērot tā nozīmīgumu. Šie trīs vārdi — „Saņem Svēto Garu” — nav pasīvs paziņojums, drīzāk tā ir priesterības pavēle — pilnvarots mudinājums rīkoties, nevis lai ar mums rīkotos (skat. 2. Nefīja 2:26). Svētais Gars nesāk darboties mūsu dzīvē tikai tāpēc, ka uz mūsu galvas tika uzliktas rokas un tika izrunāti šie trīs svarīgie vārdi. Saņemot šo priekšrakstu, katrs no mums uzņemas svētu un pastāvīgu atbildību — vēlēties, meklēt, strādāt un dzīvot tā, lai mēs patiesi „saņemtu Svēto Garu” un tam piederīgās garīgās dāvanas. „Jo kāds labums cilvēkam, ja viņam tiek dota dāvana, un viņš nepieņem to dāvanu? Lūk, viņš nepriecājas par to, kas tiek dots viņam, nedz arī priecājas par to, kurš ir tās dāvanas devējs” (M&D 88:33).

Ko mums vajadzētu darīt, lai padarītu šo pilnvaroto mudinājumu tiekties pēc trešā Dievības locekļa sabiedrības par notiekošu realitāti? Ļaujiet man ieteikt, ka mums nepieciešams (1) patiesi vēlēties saņemt Svēto Garu; (2) atbilstoši aicināt Svēto Garu savā dzīvē un (3) uzticīgi paklausīt Dieva baušļiem.

Patiesi vēlēties

Vispirms mums ir jāvēlas, jāilgojas un jātiecas pēc Svētā Gara sabiedrības. Jūs un es varam mācīties svarīgu mācību par taisnīgām vēlmēm no uzticīgajiem Skolotāja mācekļiem, kas aprakstīta Mormona Grāmatā.

„Un tie divpadsmit mācīja ļaužu pulku; un lūk, tie lika, lai pūlis nomestos ceļos uz zemes virsas un lūgtu Tēvu Jēzus Vārdā. ...

Un lūdza par to, ko viņi visvairāk vēlējās; un viņi vēlējās, lai Svētais Gars tiem taptu dots” (3. Nefijs 19:6, 9).

Vai mēs tāpat atceramies dedzīgi un pastāvīgi lūgt to, ko mums visvairāk vajadzētu, tas ir, Svēto Garu? Vai arī mūsu uzmanību novērš pasaulīgās rūpes un ikdienas dzīves rutīna, un mēs pieņemam pašu par sevi saprotamu vai pat izturamies nevērīgi pret šo visvērtīgāko no visām dāvanām? Svētā Gara saņemšana sākas ar mūsu patiesu un pastāvīgu vēlēšanos pēc Viņa sabiedrības mūsu dzīvē.

Atbilstoši aicināt

Mēs vieglāk saņemam un atpazīstam Tā Kunga Garu, ja mēs atbilstoši Viņu aicinām savā dzīvē. Mēs nevaram pakļaut, piespiest vai pavēlēt Svētajam Garam. Tā vietā mums vajadzētu aicināt Viņu savā dzīvē ar tādu pat lēnprātību un maigumu, kā Viņš izturas pret mums (skat. M&D 42:14).

Mūsu aicinājumi pēc Svētā Gara sabiedrības tiek izrādīti dažādi: slēdzot un pildot derības, sirsnīgi lūdzot Dievu individuāli un ģimenē, cītīgi pētot Rakstus, stiprinot atbilstošas attiecības ar ģimenes locekļiem un draugiem; tiecoties pēc tikumīgām domām, rīcības un valodas; un pielūdzot Dievu savās mājās un svētajā templī, un Baznīcā. Turpretī pavirša attieksme pret derībām un saistībām un to pārkāpšana, nelūgšana un Rakstu nestudēšana, un nepiedienīgas domas, rīcība un valoda liek Garam attālināties no mums vai pavisam izvairīties no mums.

Kēniņš Benjamīns mācīja savus ļaudis: „Un tagad es saku jums, mani brāļi, ka pēc tam, kad jūs esat zinājuši un tikuši mācīti par visām šīm lietām, ja jūs pārkāpsit un iesit pret to, kas tika runāts, tad jūs attālināsit no Tā Kunga Gara, ka tam nebūs vairs vietas jūsos, lai vadītu jūs pa gudrības takām, lai jūs varētu tikt svētīti, aplaimoti un pasargāti” (Mosijas 2:36).

Uzticīgi paklausīt

Uzticīga paklausība Dieva baušļiem ir ļoti svarīga, lai saņemtu Svēto Garu. Šī patiesība mums tiek atgādināta katru nedēļu, klausoties Svētā Vakarēdiena lūgšanas un cienīgi pieņemot maizi un ūdeni. Kad mēs solām, ka vēlamies pieņemt Jēzus Kristus Vārdu, vienmēr atcerēties Viņu un pildīt Viņa baušļus, mums tiek apsolt, ka ar mums vienmēr var būt Viņa Gars (skat. M&D 20:77). Tādējādi visa, ko Glābēja evaņģēlijs mums māca darīt un par ko kļūt, nolūks ir mūs svētīt ar Svētā Gara sabiedrību.

Padomājiet par iemesliem, kāpēc mēs lūdzam Dievu un studējam Rakstus. Jā, mēs ilgojamies lūgšanā sazināties ar Debesu Tēvu Viņa Dēla Vārdā. Un, jā, mēs vēlamies gūt gaismu un zināšanas, kas pieejamas Baznīcas pamatdarbos. Taču, lūdzu, atcerieties, ka šie svētie ieradumi ir galvenokārt veidi, lai mēs vienmēr atcerētos Debesu Tēvu un Viņa Mīļoto Dēlu, un ir priekšnoteikumi pastāvīgai Svētā Gara sabiedrībai.

Padomājiet par iemesliem, kāpēc mēs pielūdzam Dievu Tā Kunga namā un mūsu sabata sanāksmēs. Jā, mēs templī kalpojam mūsu mirušajiem radiniekiem — un savām ģimenēm un draugiem bīskapijās un draudzēs, kur mēs dzīvojam. Un, jā, mēs baudām taisnīgu draudzīgumu, ko mēs rodam mūsu brāļu un māsu starpā. Taču mēs, pirmkārt, pulcējamies kopā vienotībā, lai tiektos pēc Svētā Gara svētībām un norādījumiem.

Lūgšana, studēšana, pulcēšanās, pielūgšana, kalpošana un paklausība nav izolēti un neatkarīgi evaņģēlija darāmo darbu garā saraksta punkti. Drīzāk katrs no šiem taisnīgajiem paradumiem ir nozīmīgs elements garīgajos meklējumos, lai izpildītu norādījumu — saņemt Svēto Garu. Dieva baušļi, kuriem mēs paklausām, un Baznīcas vadītāju sniegtie iedvesmotie padomi, kurus mēs pildām, galvenokārt koncentrējas uz Svētā Gara sabiedrības iegūšanu. Būtībā visu evaņģēlija mācību un aktivitāšu mērķis ir nākt pie Kristus, saņemot Svēto Garu mūsu dzīvē.

Jums un man vajadzētu censties kļūt līdzīgiem jaunajiem kareivjiem, kas aprakstīti Mormona Grāmatā, kuri „precīzi izpildīja katru pavēles vārdu; jā, un patiesi pēc viņu ticības tiem notika; ... un viņi stingri, dienu no dienas, atceras To Kungu, savu Dievu; jā, tie cenšas turēt Viņa likumus un Viņa spriedumus, un Viņa pavēles nemitīgi” (Almas 57:21; 58:40).

Liecība

Tas Kungs ir paziņojis, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir vienīgā patiesā un dzīvā baznīca uz visas zemes virsmas (skat. M&D 1:30). Šī atjaunotā Baznīca ir patiesa, jo tā ir Glābēja Baznīca; Viņš ir „ceļš, patiesība un dzīvība” (Jāņa 14:6). Un tā ir dzīvā Baznīca, pateicoties Svētā Gara darbībai un dāvanām. Cik gan svētīti mēs esam, ka varam dzīvot laikā, kad priesterība ir uz Zemes un mēs varam saņemt Svēto Garu!

Vairākus gadus pēc tam, kad pravietis Džozefs Smits bija miris mocekļa nāvē, viņš parādījās Brigamam Jangam un dalījās šajā mūžīgajā padomā:

„Saki cilvēkiem, lai viņi ir pazemīgi un uzticīgi, un, pats galvenais, lai ar viņiem būtu Tā Kunga Gars, un tas vadīs viņus taisnīgumā. Esiet uzmanīgi un nenovērsieties no klusās, mierīgās balss; tā jūs mācīs, kas jādara un kur jādodas; tā sniegs valstības augļus. Saki brāļiem, lai viņi tur savas sirdis atvērtas pārlicēbai, lai tad, kad Svētais Gars nāks pie viņiem, to sirdis būtu gatavas to uzņemt. Viņi varēs atšķirt Tā Kunga Garu no visiem citiem gariem. Tas čukstēs mieru un prieku viņu dvēselēm, un tas atņems ļaunprātīgus nolūkus, naidu, skaudību, nesaskaņas un visu ļauno no viņu sirdīm; un visas viņu vēlmes tieksies pēc laba, lai īstenotu taisnīgumu un celtu Dieva valstību. Saki brāļiem, ja viņi sekos Tā Kunga Garam, viņi ies pa pareizo ceļu” (*Teachings: Joseph Smith*, 98. lpp.).

Es lūdzu, lai mēs patiesi vēlētos un atbilstoši aicinātu Svēto Garu savā ikdienas dzīvē. Es lūdzu arī, lai katrs no mums uzticīgi paklausītu Dieva baušļiem un tiešām saņemtu Svēto Garu. Es apsolu, ka svētības, ko pravietis Džozefs Smits aprakstīja Brigamam Jangam, ir piemērojamas un sasniedzamas katram cilvēkam, kurš dzird vai lasa šo vēstījumu.

Es sniedzu liecību par Tēva un Dēla dzīvo realitāti. Es liecinu, ka Svētais Gars ir atklājējs, mierinātājs un galvenais skolotājs, no kura mums vajadzētu mācīties. Un es liecinu, ka Gara svētības un dāvanas darbojas atjaunotajā, patiesajā un dzīvajā Jēzus Kristus Baznīcā šajās pēdējās dienās. To es liecinu Tā Kunga, Jēzus Kristus, svētajā Vārdā, āmen.